

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

82

Binali Yıldırım; Evlenmek İsteyen Yaşlı Amcaların Taleplerinin Yerine Getirilmesi İçin Kadınlara Yapılan Yardımlara Dikkat Çekti!..

HANIMLARA PARA
VERİYORSUNUZ
KİMSE YÜZÜMÜZE
BAKMIYOR, EVLENE-
MİYORUZ!..

SOSYAL DEVLETİN
DE ÖLÇÜSÜNÜ
AYARINI TUTTUR-
MAKTA FAYDA
VAR!..

Tunçy
Betül

KASIM-ARALIK 2018 / 11 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL

AKTÜEL

KAPAK KONUSU

Barış bildirisine imza atan akademisyenler ihraç edildi... Erdoğan: “Türkiye’nin nasıl oluyor da dünyanın en büyük 500 üniversitesi arasında esamesi okunmuyor” diye sordu.

BUNUN
SORUMLUSU
KİM?..

TAŞ YOK MU LAN
TAŞ?!!

Mersin Üniversitesi’nde tuhaf atamalar... Denizcilik Fakültesi’ne kadın doğum uzmanı, Güzel Sanatlar Fakültesi’ne enfeksiyon hastalıkları uzmanı Dekan...

Kendisi 46 yaşında erken emekli olan Erdoğan’ın görüşü doğrultusunda AKP’nin oylarıyla emeklilikte yaşa takılanlara ilişkin önerge reddedildi.

AYNA AYNAL!
SÖYLE BANA BENDEN
BAŞKA ERKEN EMEKLİ VAR
MI BU DÜNYADA?

EHM.. ŞEY..
ÜÇ BEŞ TANE
KALDI İŞTE
SULTANIM...

NEEEYY?..

Andımız'ı yürürlükten kaldıran
düzenlemeyi iptal eden Danıştay'a
çatan Erdoğan "Yargıdan
müsaade
alacaksak, ben
bu makamda
oturmayayım"
dedi...

ANDIMIZ'I
YİNE ŞEYETSEK
DİYORU...

LAN BAK
HALA!..

Trump, Kaşıkçı
cinayeti için
"Tarihin
en kötü
örtbas
girişimlerinden
biri, tam
bir
fiyasko"
dedi.

YAVRUM BEN SANA
KATİL OLAMAZSIN DEMEDİM;
'Bİ AMERİKA OLAMAZSIN'
DEDİM...

Erdoğan ekonomik kurtuluş
savaşı veriyoruz dedi...

ERDOĞAN'IN MAAŞI
74 BİN 500 LİRA
OLACAKMIŞ...

ÖNCE BAŞKAN!!!
Dİ Mİ...

Flormar işçileri direniyor!

Türkiye'de her 10 kişiden 9'u, kendini beğeniyor...

KENDİNİ
BEĞENİYON MU
GÜLSÜM ABLA...

NE BEĞENMİYCEM
KIZ... VAR MI BANA
BAŞKASINDAN
Bİ FAYDA...

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

- Elimi sallasam **EX**'lisi...
- **EX**tranet isimli bir internet sağlayıcısından telefonuma mesaj gelince ödüm koptu. Net ve sınırsız bağlanacağım bir **EX**

düşünemiyorum bile...

Extranet

- Ufak tefek ayrılıklarınızda bir çocuk gibi ağlayan **EX**'in ömür boyu sana sadık kalacağını bildiğini sanırsın ya, işte öyle birşey..

- Ölüp de şöyle bir dinlenesim var ama ardından **"EX oldu"** damgası vuracaklar diye ölemiyorum bile..

- **EX**'lerin acıtabildikleri, aldattıkları kadardır...

- Sanal sosyal sayfalarda birileri tarafından engellenmiş olduğumu fark ettiğimde, **"Niye ki? O kişi için bu kadar önemli miyim"**

Acaba?" diye düşününce hemen sanal arkadaş listemdeki **EX**'lerin engellerini kaldırdım.

- Kasım'da aşk aşkadır, Kasım'da boşanma başkadır. Lâkin **EX'TenTRİK** önerim, sobalar kurulurken, kombi bakım yapılırken, yorganlar çıkarılırken boşanılmamalıdır. İnsanın kafasının içinde sorular üşüyor...

- Bir türlü sigarayı bırakamayan **EX**, **"Sigara mı, Ben mi?"** diye sorduğumda da **"sigara"** demişti. Ve çok kıymetli kravatlarına çingri sıçrayınca önce sigarayı, sonra beni bıraktı.

- Tasalandıran ayrılıklar değil, **EX**'lerin tastamam kendisidir...

- Devletin sitesinden Alt – Üst soy bilgisi soyumu sorgulamaz olaydım. Alt soyum yok. Ağacın 6. dalında Babasının Annesi isim soyad tekrarım ve sadece birkaç satır üst soy var. 12. daldaki **Kendisi** olarak yer almışım ve alış o kalış, bitiyor listem. Ruhun altüst olup çok değil, benden sonra Soy **EX-oğlu** olarak devam edemeyecek ihyası ile ebediyen yok oldum...

- **EX** gittikten sonraki ilk apartman toplantısında bina sakinleri arasında **EX'e "Şerreeefsiz!"** diye haykıran adam, **EX'ten** kısa bir zaman sonra, diğer sakinler tarafından **"zaten çok coşkulu Şerefsiz değişinden belliydi"** tespitiyle binadaki ikinci şerefsiz ünvanını alarak, **Şerefli İkincilik** mertebesine nail oldu...

- **EX** ile geçirdiğin o kötü günler seni sen yapar.
- Müzik çalarımda nostaljik bir parça **"Sevmek bir ömür sürer, sevişmek bir dakika....lalaalla"** çalarken kalem elden kâğıda düşüyor. **EX'i** sevmek bir ömür sürecekti, **EX** bir dakikada başkasıyla sevişerek aldattı gitti.

- **"Aslında hayatı güzel yapan yaşadıklarımıza nasıl baktığımızdır"** diyen psikologla psikolojimizi toparlaya duralım, bu hayata güzel bakarken, o çirkin **EX**'ler güzellere bakıp gittiler...

EX'lerin Evlensel Meseleleri

Bir kamu spotu kapsamında, Soba, Baca ihmalî değil, belki de her şeyden önce çok kereler başka sebeplerden ihmalkâr **EX** koca öldürür.

PAPARAZZİYE LİNK TEPIK

Kadın Yanım...

- Bu dar gelirle, bütün kıyafetlerimiz nasıl oluyor da bedenimize dar geliyor **Acaba?** Anlayabilmiş değilim...

- Gün içinde çok sık şahit olduğum, sokakta, dolmuşta, otobüste, tramvayda, metrodâ, vapurda telefonla randevulaştıktan sonra makyaj yapan kadın sadece belli bir zümreye güzel görünmek istiyor, sanırım ki sokaktaki diğerlerine nasıl görüldüğünün hiçbir önemi yok onun için...

- Herhalde en büyük başarısızlık başarmayı bırakmaktır...

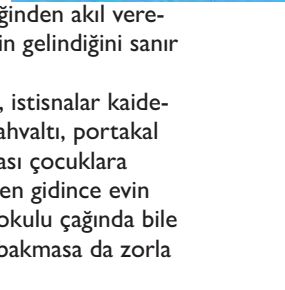
- Bayan kuaföründe rast geldiğim bir muhabbette, **"Tek bir sorunumuz var"** deyince kuaför arkadaşı **"gelin başı"** dedi heyecanla. Hal öyle ki, bir sorunla karşısına gelince herkes kendi mesleğinden akıl verebilir ancak. Zaten kendisine mesleği için gelindiğini sanır menfaat dünyasından ötürü...

- Genelde ecnebilerde rastlansa da, istisnalar kaideleleri bozabilir ki, anne evden gidince, kahvaltı, portakal suyu vs.. en mükemmelinden evin babası çocuklara bakar... Bizim aile yapımızda anne evden gidince evin kızı yaşı kaç olursa olsun, ilkököl, ana okulu çağında bile olsa evdekilere o bakar, ne yazık ki bakmasa da zorla baktırılır...

- **Sokak Tepik...** Bir şey sormak için dükkânına girdiğim, telefoncu **"şarz"** diyor. Müşteri **"şarj"** diyor. Telefoncu; **"Ben verdim bu telefonun şarzını"**.. müşteri; **"Siz mi verdiniz bu telefonun şarjını"**, telefoncu; **"hı hı o telefonu getirmiştiniz şarzını bulabilir misin diye?"** şeklinde kıyasıya bir muhabbet geliyor ve hiç biri yanılıp da birinden etkilenip o birinin dediği gibi söylemiyor. Neticede ne soracağımı da unuttum zaten...

- **Kent Tepik...** Kentsele dönüşmüşüz ki, **çay içme manzarası** da değişmiş. Metropolün en yüksek binasından aşağı kuş bakışı bakarak sevgiyle bir şeyler içmek romantizm olmuş...

- **İnsan Tepik...** **"Yaşlanıyorum galiba"** diyorsan, karşılaştığın herkesin aksini söyleyerek **"çok iyi görünüyorsun"** dediği bir muhabbete erişmişsen, artık hakikaten de yaşlanmışsın demektir...

İNDİRİM GÜNLERİ

- İndirime en güzeli Saime Teyze'nlen gidicen Sıdıka. Bi kere kadın iri. Koç başı misali kalabalığın arasına daldı mı milleti çil yavrusu gibi dağıtıyo. Onu yanımıza alırsak indirimli mal kapmada bir sıfır önde oluruz. Hiç unutmam kendisi pazarda bin kişilik tezgahın önüne dalıp bir cırmak, bir dirsek dahi yemeden ikimize de on liraya defolu nevrresim takımı kapmış bir insan...

- **İrilik işe yarıyorsa ben de hem boydan hem basenden avantajlıyım. Sen para verip beni tek başıma gönder, dükkanı alıp geliyim, ehe...**

- Hadi ordan salak. Sen bırak mal kapışmayı, elin karılarına üstündeki başındakini bırakır da çıkarsın o dükkanlardan... Eğriye eğri, doğruya doğru Sıdıka. Yuvası için çarpışan acar bir ev hanımı olamadın sen. Nasıl olduysa, okutmamamıza rağmen entel bir kız oldun.

- **Ay çok özür dilerim. Keşke olmayaydım ben...**

- Bak işte tam da bu. Elin karısı indirimli kazağı "Canım, önce ben gördüm yalnız" diyip elinden yolarak kaparken sen anca, "Oh çok pardon" filan dersin. Sunum yapıcak kocişin filan da olmayınca tabi, hepten böyle ezik büyük bi şey oldun çıktın. Az yırtıcı olucan Sıdıka. Kociş kısmısı da sever yırtıcı hanımı...

- **Niyeymiş? Memlekette maliyetine teleskop satan bi dükkan olsa mesela, ben de kapışmak için kendime göre bazı bir takım cadılıklar yaparım.**

- Lan kocişi olan kadın teleskopla uzaya bakıcak da naapıcak? Oturur, burnunun dibine, çoluk çocuğuna beyine felan bakar.

- **Ne biliyoruz? Belki komşularla toplaşıp "Canım bak, Mars..." filan diye eğlenicekler. Olamaz mı?**

- Alay geçme insanla Sıdıka.

- **Canım pardon. Ehe...**

- Canını ciğerinden doğru sökerim senin cadaloz. Hakikatleri söylüyorum tabi, cevap veremiyosun, ondan böyle hakara kukara yapıyosun anneye. Yalan mı, pazarlık felan da beceremiyosun sen hiç.

- **Barkodla mı pazarlık edicem? Öyle çekişe çekişe pazarlık edebileceğin küçük esnaf kalmadı ki. Her yer bakla bakla market zinciri. Herif deterjana 44.99 diye barkodlu etiket koyuyo sen de götürüp kasaya ödüyosun. Kasiyer kızcağızla mı çekişiyim?**

- Öyle diyosun da, eden elektronik ortamlarla da pazarlık ediyö Sıdıka. Misal Goncağül Teyzen, günde en az dört çağrı merkeziyle çataçat pazarlık yapar. Bu kablolu televizyonları, cep telefonlarını felan "kapattırıcım" deyince, bir süre sonra, o ana

kadar hiç duymadığın şurup sesli bir kız geri arayıp "Neden kapattırdığınızı öğretilir miyim teyzacığım" diyo. İşte o dakkadan sonra Goncağül Teyzen ziv ziv bir pazarlık ediyö, ne indirimler, ne iadeler, ne ücretsiz paket yükseltmeler...

- **Tamam da, Goncağül Teyze özel bir insan. Eskiden esnaf arasında "Dükkan Göçüren" diye lakabı olduğunu unutmayalım. Kafayı taktığı esnafla yıllarca pazarlık ederdi. Kaç kişi "yeter artık hanım" diyerek bedava buzdolabı, halı filan verdi kendisine. Doğrusu, kimse onunla bir olamaz. Bu gün eğer küçük esnaf bittiyse bunda en az vahşi neo liberal ekonomi kadar, Goncağül Teyzenin de sorumluluğu var.**

- Bırak şimdi... Ezdiğim, ev hanımlığı konusunda kabiliyetsizim demiyo da, yok efendim küçük esnaf bitmiş, vay Goncağül dükkan göçürenmiş, yok teleskopmuş bilmemneymiş....

- **Teleskop kırmızı çizgimdir.**

- Gerizekâlı...

- Senin elinin ayarına tüküreyim Sıdıka...

- **Naapiyim "kabiliyetsiz" filan diye o kadar çok ezikledin ki insanı, bir an için kendimi kaybettim. Yoksa benim indirimli kirpik kıvrıcısıyla ne işim olur? Resmen doldurdun beni anne ya...**

- Bir iki motive edici konuşma yaptım evet ama "Git de elin karılarıyla güreş tut, mağazanın camını çerçevesini indir" demedim.

- **Yanlışlıkla oldu, aynı indirimli kirpik kıvrıcısını arzulayan kadınla beraber vitrine doğru devrildik öyle...**

- İyi halt ettiniz eşşek. İndirimli kozmetik alcaz derken, kimbilir kaç bin liraya bi tane dandik kirpik kıvrıcı almış olduk. Kaç paradır kız o cam çerçeve?

- **Bilmiyorum ki. Nüfus kağıdımla beraber evin adresini yazıp verdim, "faturayı eve yollıycaz" dediler. Ödiycez alcaz işte nüfus kağıdımı.**

- Eve gitmiyelim o zaman Sıdıka. Direk Sinop'a gidelim, babanın siniri yatışınca döneriz.

- **E ama nüfus kağıdım?**

- Uzun süredir seni nüfusumuzdan sildirmek istiyoduk zaten Sıdıka... Canım, bakar mısın, Esenler Otogarı'na nasıl gidebiliriz acaba?

CİNSİYETÇİLİĞİN EN MİNNOŞ HALİ “KORUMACI CİNSİYETÇİLİK”

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül
Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Yazının sonunda yazacağım cümleyi başında yazmış oluyorum ama, böyle başlamak gerektiğini düşündüm. Affınıza sığınarak, bir uyarı diyelim buna. Erkeklerin kadınları yüceltmesine temkinli yaklaşmalı. Kapıları açılan, sürekli övülen, saçına başına iltifat alan kadınlar pek mutlu olurlar bundan. Ayrıca hangimizin hoşuna gitmez ki, beğenilmek insana pek iyi gelir. Ancak yine de zaman zaman anlamlandıramadığımız bir rahatsızlık da duyarız bundan. O zaman şu soruyu soralım; böyle davranabilen erkekler gerçekten kadınların değerli olduklarını düşündükleri ve yücelttikleri için mi böyle davranıyorlar? Sosyal psikoloji güzel tanımlamış. Bu çelişik duygulu cinsiyetçilik türlerinden biridir; cinsiyetçiliğin korumacı olanıdır.

Sosyal psikologlar Peter Glicke ve Susan Fiske*, yayınladıkları bir makalede “**çelişik duygulu cinsiyetçilik**”ten söz ederler. Bu iki bilim insanı bildiğimiz cinsiyetçiliği analiz etmişler; çelişik duygulu cinsiyetçiliğin iki alt alanı bulunduğunu saptamışlardır. Bunlar, (I) düşmanca cinsiyetçilik ve (II) korumacı cinsiyetçiliktir. Düşmanca cinsiyetçilik, kadınların erkeklerden daha zayıf ve değersiz varlıklar olduğunu savunan, en çok bildiğimiz cinsiyetçilik türüdür. Korumacı cinsiyetçiliğin ise, çoğu kadın ve erkeğin farketmedikleri bir cinsiyetçilik türü olduğunu belirtilmektedirler. Korumacı cinsiyetçilik, erkek egemenliğinin sevecen, övgü dolu -beyefendi/ centilmen-görünümdür. Ve çoğu kadın, bunu onur verici olarak algılamaktadır. Korumacı cinsiyetçiliğin, ben buna kadıncı(!) diyorum, üç alt kategorisi vardır;

Korumacılığa dayanan: Kadınlar, çiçektir, minnoştur; incedir; zariftir erkekler tarafından korunup kollanmalıdırlar.

Tamamlayıcı cinsiyet farklılıklarına dayanan: Kadınlar üstündür, erkeklerde olmayan ahlaki duyarlılık, analık vs. gibi farklı özellikleri vardır.

Yakınlığa dayanan: Kadınların, erkeklerin duygusal ihtiyaçlarını karşılayacak gücü vardır.

Kadınlar, düşmanca cinsiyetçiliğe doğal olarak erkeklerden daha çok tepki gösterirler; korumacı cinsiyetçiliği ise, farkında olmadan erkeklerden daha çok desteklemektedirler. Korumacı cinsiyetçi erkekler, düşmanca cinsiyetçi erkeklerle göre daha çok beğenilmektedirler. Çünkü jantidirlar. Kadınlar onlardan hoşlanırlar bile. Korumacı cinsiyetçiliğin dili, aşk dolu ve ihtimamlı olsa da, uzunca bir süre dolandıktan sonra günün sonunda kadınlar; “**kadınlar daha güçsüz varlıklardır**” çıkmaz sokağına varırlar. Uzun vadede bu durum, cinsiyet ayrımcılığına neden olmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

Gerçekten de cinsiyetçiliğin

sinsi yanısıdır korumacı cinsiyetçilik. Glick ve Fiske, çalışmalarında bu durumu şöyle açıklıyorlar; “**korumacı cinsiyetçiliğin, kişide olumlu duygular uyandırmasına rağmen, iyi bir şey olduğuna inanmıyoruz. İşin temelinde, geleneksel kalıp yargılar ve eril hakimiyetin bulunduğu ve bu hakimiyetin oldukça zarar verici sonuçlara sebep olabileceğini görebiliriz. Diğer yandan korumacı cinsiyetçilik, her durumda sevecen olmayabilir ve bireyde olumlu duygular uyandırmayabilir. İş yerinde erkek çalışanın kadın çalışanı, ne kadar hoş görüldüğünü belirtmesi—iyi niyetli olsa dahi—kadının profesyonel olarak algılanma isteğine zarar verici nitelikte bir övgü olabilmektedir...**”

“Korumacı cinsiyetçilik sinsirellaların erkek olanıdır. Sistemi sinsice meşrulaştırır. “Hanım kardeşlerimiz başımızın tacıdır...” demek gibi...”

Diğer yandan korumacı cinsiyetçiliğin ilginç bir işleyişi de var. Kadınlara ve kadın mücadelesini sosyal olumsuz etkilediği saptanmış. Yapılan bir araştırmada kadınlara kadın deneklere, “**Kadınlar alıngandırlar.-Düşmanca cinsiyetçilik- Kadınlar, erkeklerde olmayan özen ve dikkate sahiptirler. -Korumacı cinsiyetçilik-**” gibi. Daha sonra kadınların cinsiyetçilik karşıtı eylemlere hangi oranda katılmak istedikleri ölçülmüş. Sonuçlar yine çok ilginç. Korumacı cinsiyetçiliğe ilişkin tutum cümlelerini okuyan kadınlar, cinsiyetçilik karşıtı dilekçe imzalamak ya da broşür dağıtmak gibi sosyal eylemlere katılmak için daha az gönüllük göstermişler. Ayrıca korumacı cinsiyetçiliğin bir diğer olumsuz yanı; kadınlara kadın olmanın avantajlı bir durum olduğunu düşündürmesidir. Bu yüzden sinsidir. Korumacı cinsiyetçilik sinsirellaların erkek olanıdır. Sistemi sinsice meşrulaştırır. “**Hanım kardeşlerimiz başımızın tacıdır...**” demek gibi... Bu durum, kadınların günümüzde mevcut durumlarının (status quo) adil olduğuna inanmalarını sağlıyor. Araştırmada düşmanca cinsiyetçi tutumları okuyan deneklerin cinsiyetçilik karşıtı eylemlere katılmaya daha fazla gönüllü oldukları da saptanmış. Kadınların hoşuna gidebilen korumacı cinsiyetçilik bedelleri olan ve ayırt edilmesi güç bir cinsiyetçilik.

Veee, bu bağlamda korumacı cinsiyetçilik, kırmızı başlıklı kız masalındaki sinsi tuzağa dönüşmektedir.

Korumacı cinsiyetçiliğin desteklendiği toplumlarda, düşmanca cinsiyetçilik hem yasal hem de toplumsal normlarla kontrol altında olsa bile, erkeklerin daha uzun yaşadıkları, daha eğitilmiş oldukları, daha çok kazandıkları ve siyasette daha çok söz sahibi oldukları belirtilmektedir. Sevgiyle ve sinsilerden uzak kalın. Gelecek ay görüşmek üzere...

* Glick, P. and Fiske, S., (1996). The Ambivalent Sexism Inventory: Differentiating Hostile and Benevolent Sexism. Journal of Personality and Social Psychology, 70(3): 491-512.

Desen:
Zeynep Aytas

ÖZET: Kankisi Majesteleri Elizabeth ile Bamoral Kalesi'ne yaz tatiline giden Fetiye Nene, Kraliçenin kuzeni Kont Albert ile tanıştı. Eros iş başındaydı. Fetiye'nin kurşun bakışlarıyla, ok iripikleriyle kalbinden vurulan Albert, ona evlenme teklif etti. Bi deneyelim, olmadı basarım etmeyi düşüncesiyle teklifi kabul eden Fetiye cici annesi Faika'nın da katılımlıyla nişanlandı. Dünya turunda olduğu için nişana katılamayan görümcüler şahı Kont Viktorya vardı sırada. Biryle evlenince ailesiyle de evlenirsin. Bunu Fetiye hepimizin iyi biliyor. Senden de benden de... Şimdi nişan gecesine dönüyoruz... Konuklar gider ve olaylar olaylar...

AHH O TATLI GÜLÜŞ..
RABBİM YARDIM ETSİN!
HAPIMI ALAYIM
UNUTMADAN.

SİMİTCAAAAN!!
KURBAN
OLURUM SENİ
VERENE!!
ALLAHIM SENİ
BANA
BAĞIŞLADI!! GEL
YAVRUM GEEL!!
ÖPİLİM!!

TANIŞTIRAYIM.. MÜSTAKBEL EŞİM,
SON DURAĞIM DÜŞES FETİYE!!
BU DA BİR TANECİK KARDEŞİM
KONTES VİKTORYA!!

YENİ OJE SÜRDÜM
KUSURA BAKMAYIN!!
MEMNUN OLDUM..
HEDİYELERİ VERİN!!

GETİRE GETİRE FREESHOP'TAN PARFÜM
GETİRMİŞ. HEM DE YAŞLI KOKUSU!

BANA DA
BU EYFEL
MASKOTUNU
GETİRMİŞ HINZIR!

KIZIM FETİYE BU KADIN FENA.. DİKKATLİ OL!!
KENAFİR GÖZLÜ AYOL!!

NİŞANLIN SENİN İÇİN BİRAZ GENÇ DEĞİL
MI ABİİCİM!! BU NE BASİTLİK! ÜSTELİK
SIRADAN BİRİ ASİL DE DEĞİL...

VİKTORYA!!!! KALBİNİ
KIRARIM BAK!! O SENİN
YENGEN!! ONU
SEVİYORUM.. NAZİK OL!!

MAVİ KAN OLSA GAM YEMİCEM!!
ANNEMLE BABAMIN KEMİKLERİ
SIZLIYORDUR..

ALBERT'İN YANINDA
ARIZA ÇIKARMA.. NİKAHA
KADAR SABIRLI OL!

DAYANABİLECEK MİYİM
BİLMİYORUM!! BELKİ ALBERT
GİDİNCE ALT'TAN ALTA OYMAYA
BAŞLARIM..

DOES CULTURE GAP FRIGHTEN
YOU? SHE WOULD THINK IT'S
A PICNIC BASKET IF WE SEND
HER A CHRISTMAS BASKET.
WHAT A FOOL!!

KÜLTÜR FARKI SİZİ
KORKUTMUYOR MU? YENİYİL
SEPETİ YOLLASAK
PİKNIK SEPETİ ZANNEDER
PİS CAHİL DİYOR!!

YENİYİL SEPETİNİ DE RAMAZAN KOLİSİNİ DE
BİLİRİM EVELALLAH!! GÖRGÜM VAR O KADAR..

SHE SAYS I BOTH KNOW THE
CHRISTMAS BASKET AND THE
RAMAZAN PARCE EVELALLAH!
I'VE GOT THAT ETIQUETTE!!

YOU'RE THE DESCENDANT OF HÜRREM
SULTAN, YOU WITCH!!

SEN HÜRREM SULTANIN TORUNUSUN,
PİS CADİ DİYOR!!

BİZ
BOLEYN
KIZINI DA
İYİ BİLİRİZ,
HASPAM!!

SHE SAYS THEY EVEN KNOW
BOLEYN GIRL, MY HASPA!!!

EVİNİZDE HİÇ SARI KAPAKLI NAYLON BİDON YOKMUŞ GİBİ KÖTÜSÜNÜZ, KONTES VİKTORYA!!! ŞİMDİ GİTMELİYİM ALBERT BEKLİYOR..

ÇEVİR SİMİT CAAAN VİRGÜL ATLAMA !!!!

ALOOOOO ARZUCU-UUM, NASILSIN HAYATIM TRABZONDA HAYALAR NASIL?.. NİŞAN BUKETİM HARİKAYDI.. HELE O ŞAKAYIKLAR!!

BAK ELIZABETH'E DE VERDİM NUMARANI.. BUNLAR ÇİÇEĞE PEK MERAKLIDIR.. BAŞTA İNDİRİM YAP AYAKLARI ALIŞSIN...

ÇOK SEVİNDİM BEĞENMENE FETİYE NENECİĞİM!! DARISI GELİN BUKETİNE!!

EMRİN OLUR NENECİM.. BAŞIMLA BERABER.. ALLAH TAMAMINA ERDİRSİN.. MUTLULUKLAR..

THE GARDENDA GEZERKEN, I'M SİGARA İÇERKEN, MY FATHER GELDİ SUÇUŞTÜ... I'M DÜŞTÜ KİÇ ÜSTÜ!!!

AA BEN ÇİÇEĞİM ARZU'YU ARAYACAKTİM.. TELEFONUNU VERSENE!

AHAHAH SÜPERSİN BEBEYİM!! BRAVO AKSANIN MUHTEŞEM!

ABİME BAK.. RESMEN CANA GELMİŞ!! ÜÇ AY ÖNCE KILI KIPIRDAMIYORDU, SANKİ MOTOR TAKMIŞLAR!!

PASLANDIM FETİ.. UZUN ZAMANDIR O İŞİ YAPMIYORUM..

BAAAK SEEN.. MAVİ HAPİ NERDEN BİLİYOSUN KÜÇÜK HANIM?!

OLSUN HAYATIM.. BEN SENİ AÇARIM.. HEM MAVİ HAP VAR..

ÜFFF İNGİLİZİ DE TÜRKÜ DE FRANSIZI DA AYNI BOK-SUNUZ!!

VAYY BE.. FIKRA GİBİ.. Bİ TÜRK Bİ FRANSIZ Bİ İNGİLİZ HAAA!!

ASIL BEN PASLANMIŞIM BEEEEE!!! Bİ ERKEĞE BİLDİĞİNİ ASLA SÖYLEMEMEN GEREKTİĞİNİ UNUTMUŞUM!! BİLGİ SİZİ KORKUTUR!!

FETİ!!! DUR!!

İYİ Kİ GELDİN CAMİLLE,
NAPICAM BEN BU
KADINLA.. HERKESİ
AYCUNUN İÇİNE ALMIŞ!!
ABİM AĞZININ İÇİNE
BAKIYO.. NE KADAR DA
ÇİRKİN.. GÜZEL
OLSA GAM
YEMİCEM!!

AHH O NE YILANDIR
OOOO!! SEN BANA
SOR!! BOYUNA
ALDANMA BİR O KADAR
DA YERİN ALTINDA
VAR.. ORDULARI
BİRBİRİNE
DÜŞÜRÜR O!!

AMA NE YAPACAĞIMIZI BİLİYORUM..
HAREKETE GEÇMEK İÇİN SENİ
BEKLEDİM.. BİR PAPAZ VAR. NEFESİ
KUVVETLİ.. ONA PAPAZ BÜYÜSÜ
YAPTIRIP ARALARINI AÇICAAZ!!
ABİN ONU GÖRÜNCE YILAN
GÖRMÜŞ GİBİ OLACK..

FETİİİİİ AÇ KAPIYIIII
YAVRUM YAVRUM!!

KENDİNE BİŞEY YAPMASIN
BU KIZ.. KIRIN KAPIYI!!

AAAA S.ÇARIM
ALBERT'İN BACAĞINA...
BU NE KISKANÇLIĞI
AYOL!! NİŞAN
ERTESİ OLACAK
İŞ Mİ?!

AHHH AHHH YASTIK DEĞİŞMEYLE
BAHT DEĞİŞMEZ! MUTSUZ EDECEK
KIZIMI!! ÇEVİR SİMİTCAN!

SHE SAYS BY CHANGING THE PILLOWS,
THE DESTINY DOESNT CHANGE..
HE WILL BREAK MY GIRL'S
HEART!!

ÖYLE DEME O KADIN
GÖZÜYLE DEVEYİ DEVİRİR!
HASBİN ALLAH!!

ERKEK
DAYANIŞMASI DEME
AMA FETİYE TEYZE, BENÇE
ABARTIYOSUN.. SADECE
SORMUŞ...

HEP O KENAFİR GÖZLÜ
VİKTORYA'NIN NAZARI!!
Bİ TUZ MU YAKSAK!?

İHHHH
ALBERT'İN
KENDİ
ÖKÜZLÜĞÜ
ÜHÜHÜH!

MIIHHHMMHH FETİYE'Yİ KAYBETTİM..
EŞŞEKLIK ETTİM.. MAVİ HAPİ
ÇOCUKLAR BİLE BİLİYOR..
Bİ ANLIK GAFLET.. AHHH
KÜÇÜK SEVGİLİM.. NASIL
YAPTIM BUNU
SANA NASIL?!

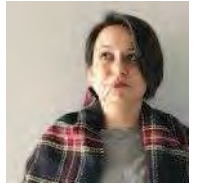
BÜYÜYÜ YAPARIM O KOLAY AMMAAA.
AYIRMAK İSTEDİĞİNİZ KİŞİLERİN KASIK
KILLARI, AYAK TIRNAKLARI VE
ÇAPAKLARI LAZIM.. GETİRİN HEMEN
İŞLEMİ BAŞLATAYIM!!

* Are you lonesome tonight - Elvis Presley

SÜRECEK

SÜT KESİĞİNDEN OLSA OLSA LOR OLUR

Berna Pak

G eçen gün bir haber okudum. Şükran Ovalı, Müslüm Gürses'in hayatını anlatan "Müslüm" filmini izlemiş ve henüz yeni doğum yapmış olan Şükran Ovalı sütten kesilmiş.

Arkadaşları da önceden uyarılmış, demişler ki: "Sakın izleme, sütten keser bu film".

Şükran hanım da: "Bırak yaaa! Ben oyuncuyum bana koymaz" demiş.

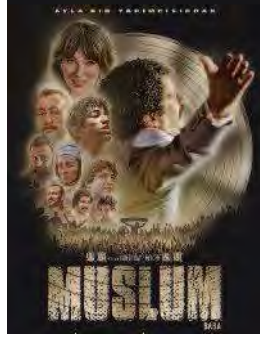
Fakat film çok çarpıcı olsa gerek, zaten lohusa olan Şükran hanım sütten kesilmiş.

Lohusa; yani duygularının tel tel döküldüğü, ota boka ağladığı, süper yalnız hissettiğini, hayatının en çirkin dönemi.

Saç baş dağılmış, üzerinde babaanne geceliğiyle gezdiğin; üstten açılan pencereli sütyeni açıp açıp, memene yapışan canlıyı, o her istediğinde ki kendisi bunu kibarca rica etmiyor bilmem kaç desibel sesiyle çıldırmış bir şekilde, çığlıklar atıp bağırarak istiyor.

Bu arada bu süt, kanallardan geçerken tuhaf bir his, bebek emerken de müthiş acı veren ama herkesin "ayyyy ne kutsal bir an, bir mucize" dediği ama senin potansiyel seri katil olabilme ihtimalinin çok büyük olduğu, sana 7/24 bağlı bir canlının tıpkı köpek balıklarının üzerinde yaşayan remoralar gibi seni yiyip bitirdiği o hayatının en boktan dönemi var ya! İşte bu dönemde değil acıklı, sarsıcı bir film; kamu spotu bile senin duygularını binbeşyüz yapar da n'olduğunu şaşırsın.

Ah hele etrafındaki çok çok bilmişler... Onu yapma sütün kesilir, bunu yapma sütün kesilir bık bık bık sürekli konuşan teyzeler, ki bu teyzelere hayatın her alanında rastlarsın, otobüste, cafede, parkta. Bebeğim çok küçükken babamın cenazesinde çılğınlar gibi

Bu arada senin sütünü kesme potansiyeli olan en yüksek kişi elbette çocuğun babasıdır. Büyük bir aşkla sevdiğiniz o adamdan bir günde nefret edebilirsiniz. Gecenin bir yarısı derin uykunuzdan sarsıcı ağlama sesleriyle uyanıp, hamilelikte neredeyse 2 numara kadar büyümüş ödemli ayaklarınızın üzerine basmaya çabalayıp, korkunç bir sırt ağrısıyla bebeğinizi almaya kalkarken yanınızda horul horul uyuyan, o vurdumduymaz genlerini çoğalttığınız hayatınızın aşkına boş ve pis bakışlarla bakarken de kesilebilir bu süt. Sütü kesme potansiyeli acıklı bir dram izlemekten daha fazladır bu koca dediğimiz kişinin.

Tabii tabii sinek kadar kocam olsun...

Yani; en çok kadının hayatı değişir bebek gelince, en çok olan kadına olur.

Bir günde hiç bilmediğin bir sınava tabi tutulursun, verilen süre ömür boyu.

Al bakalım çöz. 50 cm 3,5 kilo bi insan, bu yepyeni, konuşma bilmeyen, yürümeyi, yemeyi, oturmaya, dik durmayı bilmeyen kişiyi alıp insan et...

Ona öylesine iyi bakmalısın ki, en mükemmel o olsun hatta en mükemmeli siz olun.

Sütler foşur foşur aksın memelerden; en bakımlı en güzel sen ol. Hayatının en zor gününde bile dik dur, sen annesin, çocuğunu

ağlarken, yapma kızım ağlama sütün kesilecek dedilerdi de on kaplan gücünde bir lohusa olarak sağlam küfürlerle püskürtmüştüm hepsini.

düşün, ağlama sütün kesilir. Alkol alma, sigara içme sen nasıl bir annesin?

Artık yalnız diilsin düşünmen gereken bir çocuğun var.

Yurtdışı denkliği olan o en havalı okula çocuğu hamileyken yazdır. Git Amerika'da doğur. Ya bu çocuk çok uyuyor, tiroidi vardır bunun, ölçtür.

Tabi lohusa döneminde evde bir anneanne olmazsa olmazı vardır.

Bilmem kaç ay lohusanın yanında kalarak annelik eli verir. Kıdemli anne lohusayı deli etmeye ama en çok babayı delirtmeye gelir, eve çöker.

İki kişilik o tertemiz, misler gibi yeni gelin evinin nüfusu bir anda 4 kişiye çıkar.

Anneanne bu konunun en bilirkişisi olduğundan mütevellit şov yapar.

Bir eliyle yemeği karıştırırken bir eliyle bebeği lavaboda yıkayabilir, bir ayağıyla çay koyarken diğeriyle poğaça yoğurabilir.

Lohusanın sütü kesilmesin diye tatlıları ağzına tıkar, sütü bollaşsın diye litrelerce rezene çayı içirebilir. Bu arada çenesi hiç kapanmaz.

Üşümüştür giydir, terlemişti soy!

Çocuğu parka çıkartma. Hüsnüye teyzenin nazarı değer, bebeği gösterme! Yani aslında bebek iyi bir şey de, etrafı kötü.

Hayat da o reklamlardaki gibi akıyor hiçbir zaman. Evde kahkahalar atan masmavi gözlü sarışın çocuk sizin diil, gece çocuk uyandığında ütülü pijamasıyla yüzünde sonsuz anlayış içeren gülümsemesiyle, taralı fönlü saçlarıyla karyolasından çocuğunu beli tutmadan kucağına alan o kadın da siz diilsiniz.

Ya bir de ne saçma haber yahu; bize ne Şükran Ovalı'nın sütünün debisi kaçtı?

AMELİE İNCELEMESİ
fatima yıldız erkan

RAMİZE ERER

ARKADAŞLARININ SEVGİLİLERİ, KOCALARI İLE İLİŞKİ KURAN KADINLARI HİÇ ANLAMİYORUM... NASIL YAPABİLİYORLAR...

BANA HEP, EN SEST BİR İLİŞKİ YAŞIYORLARMIŞ GİBİ GEÜR...

MESELA SENİN CENK, KARDEŞİM GİBİ GEÜR BANA... ONUNLA ARAMDA BİR İLİŞKİ DÜŞÜ. NEMEM BİLE...

TAŞ GİBİ ÇOCUK OYSA...

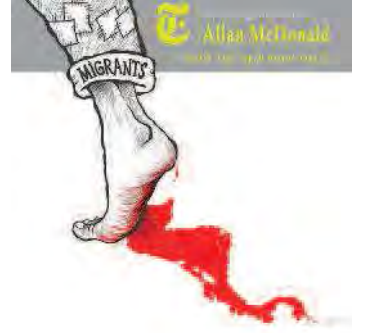
Göçmen Krizi Kızıışıyor, Honduras ABD'ye Yürüyor... **Yokluktan Varlığa Uzanan Bir Yol?**

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

“Ben Meksikalı değilim. Gringo* değilim, Chicano** değilim. Ben Amerika'da gringo, Meksika'da Meksikalı değilim. Ya da her yerde Chicano'yum. Hiçbir şeye asimile olmak zorunda değilim. Çünkü kendi hikayeme sahibim.”

Carlos Fuentes

Türkiye halkı **Japon** halkına benzetilir evvel ezel. Oysa ben birkaç ufak detay dışında hiçbir benzerlik göremiyorum. Japonlar son derece çalışkan insanlar. Varoluşlarını çalışmak üzerinden konumlandırıyorlar. Bizse son derece tembeliz. Japonlar doğaya olabildiğince saygılı, çevre konularında hassas, yüksek oranda iyi eğitilmiş, gelenekle moderniyi iyi dengelemiş bir ulus. Ayrıca görevini kötüye kullanan yetkililere, politikacılara karşı hiçbir tahammül göstermiyorlar.

Ben Türkiye'yi hangi ulusa benzetiyorum biliyor musunuz? 50'lerden beri çılgınlarcasına benzemek istediğimiz **Amerikan** ulusuna. Aynı tüketim düşkünlüğü, aynı bóbürlenme, aynı cehalet hayranlığı ve aynı yavan “kültürsüzlük”. Köksüz ve temelsiz bir memleket olmaya duyulan büyük özlem. Ortadan bıçak gibi kesilmiş, hiç de homojen olmayan iki parçalı bir toplum. Belki yarısı yüzünü bilime ve insani hassasiyetlere dönerken, diğer yarısı kendinden donanımlı insanlara duyduğu öfkeyle kendini cehaletine sarmalayıp öyle muhafaza etmenin derdinde.

Küresel ısınmayı komplo, basını düşman ve ekonomik çalkalanmaları **Komünist Çin**'in bir oyunu zannediyorlar. Kendi dinleri dışındaki dinleri “şeytan işi” ve dünyanın geri kalanını da “kıskanç” buluyorlar. Oylarını **Trump**'a veriyor ve her toplantıda acayip acayip konuşmasını sineye çekiyorlar. Trump da neticede, kendisini de yaratan kitleden aldığı güvenle, son yılların en saçma **Amerikan Başkanı** olmayı başarıyor. Son dönemde özellikle iç acıtan göçmen politikası ile tarihe geçiyor. Elbette bu Trump fiyaskolarından sadece birisi. Ama ortaya çıkardığı kriz ve koca bir kıtadaki yankıları düşünüldüğünde, belki de en önemlisi.

ABD son birkaç aydır Trump'ın göçmen aileleri birbirinden ayıran, ebeveynleri sınır dışı ederken, ABD doğumlu göçmen çocuklarını esir kamplarını andıran kamplarda hapis tutan akıllara zarar uygulaması ile deyim yerindeyse yerinden oynadı. Trump zaten benzer vaatlerle seçilmiş ve seçildikten bir süre sonra da bu vaatlerini uygulamaya koymuştu. Trump'ın kararları öylesine vahim ki, **Cumhuriyetçi Parti** içinden bile bir hayli eleştiri alıyor. Ama o göçmenleri aşağılamaya, nefreti körüklemeye ve kimilerine göre Amerikan tarihinin en feci başkanı olmaya kendini adanmış adeta.

ABD'nin Meksika sınırında yaşadığı göçmen krizi aslında çok eskilere dayanıyor. Sınırın çizildiği tarihe kadar gidiyor dersek

Trump'ın göçmen aileleri birbirinden ayıran, ebeveynleri sınır dışı ederken, ABD doğumlu göçmen çocuklarını esir kamplarını andıran kamplarda hapis tutan akıllara zarar uygulaması ile deyim yerindeyse yerinden oynadı.

yanlış olmaz. 1910'larda, **Meksika Devrimi** sırasında **Pancho Villa** Amerikan kasabası **Columbus**'a saldırmış, ardından ABD – Meksika sınırı bir dizi kanlı çatışmalara sahne olmuş, sınır Komünist Meksika döneminde neredeyse tamamen kapanmış ancak yıllar içinde normalleşmişti.

Devrimden sonra Meksika'dan ABD'ye göçler başladı. ABD ve Meksika arasında çok uzun yıllar boyunca belli bir sınır olmadığından Meksikalılar bu bölgelerde dağınık olarak yaşıyorlardı. Sınırın güneyinde kalanlar kuzeye, akrabalarının yanına çalışmaya gidiyordu. 50'li – 60'lı yıllarda sınırda güvenlik polisleri “**çölde ayak izleri aramak**” ile görevlendiriliyor ve göçmen peşinde koşuyordu. Uyuşturucu kartelleri, yasadışı uyuşturucu ticareti, silahlı çetelerin sınırı geçmesi gibi

nedenlerle sınır bölgesi yıllar içinde giderek daha tehlikeli bir yer haline aldı.

Şuanda sınırın güneyinde devletin ancak küçük bir orduyla girebildiği **Juarez** gibi şehirler var. Juarez'de öldürülme ihtimaliniz, **Suriye**'de çatışma bölgesinde **İŞİD** tarafından öldürülme ihtimalinizden daha yüksektir.

ABD ile Meksika arasındaki ilk bariyerler **George H. W. Bush** (Baba Bush) döneminde gündeme gelmiş ve 1994'te

Clinton'ın ilk yılında inşa edilmişti. 2006'ta **George W. Bush** (Oğul Bush) ABD – Meksika arasındaki duvarı 600 kilometreye çıkaracak ve üç kademeli yüksek ve yer yer elektrikli bir duvar olarak inşa edilmesine olanak verecek kanunu imzaladı ve hemen ardından ABD, Meksika hükümetiyle ortak olarak **“War on Drugs”** (uyuşturucuyla mücadele/karteller kast ediliyor) politikasını açıkladı. İnşa edilen bu duvar ve War on Drugs politikası sınıra bugünkü şeklini veren ve ABD – Meksika sınırını dünyanın en tehlikeli bölgelerinden biri haline getiren adım oldu.

Günümüzde ABD – Meksika sınırı **Kolombiya kartelleri** de dahil olmak üzere, Latin Amerika'daki tüm kartellerin birincil rotası. Yasadışı göçmenler ve **“coyote”**ler (çakal/Meksika jargonunda insan kaçakçısı) kol geziyor. Ve sınır artık sadece Meksikalı göçmenlerin değil, tüm Latin Amerikalı göçmenlerin önünde yükselen, onlarla dünyanın kalanını, özgürlüğü ve güvenliği birbirinde ayıran yegane engel. Tüm engeller gibi, aşılmayı bekliyor. Son olarak da Honduralılar tarafından aşılacak gibi duruyor.

***Gringo: Latin Amerika jargonunda Beyaz, orta sınıf Amerikalı.**

****Chicano: Amerika kıtası jargonunda ABD'de yaşayan Meksikalılar, ya da özellikle ilk dalga Meksikalı göçmenler. Daha sonra politik ve kültürel bir söyleme dönüşmüştür.**

Nasıl Başladı?

Honduras'tan yola çıkan ilk göçmen kafilası Mart ayında yola çıkmıştı. Sayıları bin civarındaydı ama bu sayı yol boyunca arttı. **Pueblos Sin Fronteras** (People Without Borders/Sınırsız Halklar) tarafından düzenlenen yürüyüş, kısa sürede bir gövde gösterisine ve aylardır yaşanan aşağılanmaya karşı bir başkaldırıya dönüştü. İlk etapta amaç bu değildi.

Pueblos Sin Fronteras'ın amacı hayatları tehlikeye Honduraslıları ABD'ye ulaştırmak ve onlara siyasi sığınma talep etmektir. Pueblos Sin Fronteras Honduras'taki durumdan ABD'yi sorumlu tutuyor ve Honduraslıların daha güvenli bir yerde yaşamaya hakları olduğunu belirtiyordu. Üstelik buna yasal hakları vardı. Siyasi karışıklıklar ve iç çatışmalarla

çalkalanan her ülkenin vatandaşları siyasi sığınma talep etme hakkına sahiptir ve talep edecekleri ülkenin sınır komşusu olması gerekmez.

Yürüyüş ilerledikçe büyürken göçmenler de diğer illegal göçmenlerin yolunu takip ediyorlardı. Kasaba meydanlarında yerlerde uyuyor, kiliselerin yardım yemeklerinden yiyor, yük trenlerinin tepesinde seyahat ediyor ve ABD'ye ulaşmayı planlıyorlardı. Şu sıralar hala Meksika sınırları içindeler.

Honduras aslında ABD'ye sürekli göçmen yollayan bir ülke. Ancak bu göçler her zaman gizli saklı ve çok daha küçük gruplar halinde, gözlerden uzak bir şekilde oluyordu. Martta yola çıkan kabile, ilk defa tüm dünyanın gözü önünde illegal göç rotasını takip eden grup oldu. İkinci kabile ise bu Ekimde yola çıktı ve hala yürüyorlar.

Honduraslı bu göçmenler ABD'nin onlara sığınma vermesini umuyorlardı. Hiçbir şey kesin değildi, ancak her biri her şeyi göze almıştı. Zira Honduras'ta şiddet artık günlük hayatı felç edecek boyutlara ulaşmıştı. Ama bekledikleri olmadı ve Trump kabile daha sınıra ulaşmadan göçmenleri kabul etmeyeceğini açıkladı. Hatta Amerika'nın icap ederse “**nükleer seçeneği**” düşünmesi gerektiğini dile getirmiş ve dünyada ufak çaplı bir kalp krizine yol açmıştı. Sınır polislerinin “**saçma sapan liberal yasalar yüzünden**” işlerini yapamadığından dem vurmuş ve nükleer seçeneği anmıştı Trump. Ama Trump'ın tweet'leri kabileyi yıldırmadı ve kitle neredeyse 1700 kilometrelik uzun yürüyüşlerini sürdürdüler.

Her iki kafilenin yüzde 80'i Honduraslı göçmenlerden, kalan yüzde 20'si ise diğer Latin Amerika ülkelerinden gelen göçmenlerden oluşuyordu. Honduras'ın ilk ve ikinci kabilede başı çeken ülke olmasının elbette bir nedeni var.

Honduras 2006 yılındaki seçimlerde sosyal demokrat lider **Manuel Zelaya**'yı başkan seçti. Manuel Zelaya aslen bir iş adamı olmasına rağmen, gerçek anlamda halkçı bir liderdi. Açıkça Amerika'ya kafa tutuyor, o zamanlar hala hayatta olan ve henüz kükremente olan **Chavez** ile ortaklığa sıcak bakıyor, Latin Amerika'nın **Venezuela** ve **Bolivya** gibi sosyal demokrat ülkelere göz kırıyor ve komünist **Küba** ile görüşmekten geri durmuyordu. İpleri geren ve ABD destekli darbeyi hazırlayan Zelaya'nın yaptığı halk oylaması oldu. Bu oylamayla Zelaya ülke topraklarını topraksız köylülere verecek, ABD ile olan maden ve su anlaşmalarını fes edecek ve yüz yılı aşkındır süren Amerikan sömürsünün bitirecek reel adımlar atacaktı. “-Caktı” diyorum, çünkü öyle bir şey olmadı.

ABD'nin açıkça desteklediği ordu darbe yaptı ve Zelaya infaz edilmek üzere yakalandı. Ancak halkın tepkisi cuntaya rağmen öylesine büyüktü ki, ABD destekli ordu bile Zelaya'yı infaz etmeye cesaret edemedi. Zelaya'nın ülkeden kaçışına izin verdi. Zelaya daha sonra ülkeye geri dönmeyi denese de, başarılı olamadı. Bundan sonra Honduras'ın ateşi hiç inmedi ve on yıla yakın bir süredir de alev alev yanıyor Honduras.

Bugün itibarıyla artık Honduras'ta çetelere ve silahlı

gruplara sizi öldürmemeleri için haraç ödemeniz gerekiyor. Ülkedeki hayatta kalma koşulları bu düzeye kadar gerilemiş durumda. İlk kabilede yürüyen 52 yaşındaki **José Anibal Rivera** bu durumu şu çarpıcı sözlerle anlatıyordu: “**Hiçbir şey Honduras'a geri dönmekten daha kötü olamaz. Beni öldüreceklerse öldürsünler, Honduras'ta öleceğime yolda ölürüm.**”

Orta Amerika'dan Dünyaya Doğru Giden Bir Karavan

Kadınlar, çocuklar, bebekler, gençler, genç kadınlar, delikanlılar, babalar, anneler... Hepsi birden Orta Amerika'dan dünyaya doğru giden bir karavanın içindeler. Karavan elbette sayıları 10 bine yaklaşmış bir kalabalığı içine alabilecek bir kapasitede değil. Onlar da yürüyorlar.

Darbeden sonra hakkında infaz kararı olduğu için Honduras'tan kaçan ve vaktinde röportaj da yaptığım karikatürist **Allan McDonald**'ın çizgileriyle dikkat çektiği gibi, her adımda kanlı ayak izlerini bırakıyorlar geçtikleri yollara. Orta Amerika'nın keder dolu göç yollarına... İsimless birer “yabancı” olarak çıktıkları yolda, birden bire görünür oluyorlar, “insan”a dönüşüyorlar, isimleri dile getiriliyor, gazete makalelerinde adları geçiyor. Göçmenler problemi bir anda “**ama işlerimizi yapıyorlar**”dan çok daha fazlasına dönüşüyor. Yüreği yetenler, bu sefer saklanmadan yürüyene yakından bakma cesareti gösteriyor. ABD'deyse bu mesele Demokratlar ve Cumhuriyetçiler arasındaki bir başka anlamsız kutuplaşmaya dönüştü çıktı.

Değdiğimiz gibi şuanda Honduras'tan ABD'ye yürüyene 10 bine yakın insan var. 21 Ekim Pazar günü **Trump** bir tweet attı ve ne pahasına olursa olsun göçmenleri durduracaklarını açıkladı. Zaten daha önce de Trump, Honduraslı göçmenlerin geçişine izin veren üç ülkeyi (Honduras, Guatemala, El Salvador) yardımları kesmekle ve sınırı silahlı askerlerle doldurmakla tehdit ediyor; bu ülkeleri vatandaşlarını kontrol edememekle suçluyordu. Üstelik Trump kendi yarattığı krizi Demokrat Parti'nin üstüne yıkıyor ve bu krizin sorumlusunun **Demokrat Parti** olduğunu iddia ediyordu. Çünkü ona göre Demokrat Parti açık sınır istiyordu ve “**göçmen sevici**” idi. Ayrıca karavanlara maddi destek sağlıyor ve yardım ediyordu. Çünkü Trump'a göre “Demokratlar onların kötülüğünü istiyordu.”

Sayıları 10000'i bulan kabile Amerika sınırına yaklaştıkça, Trump'ın tweet'leri de giderek öfke krizine dönüştü. Basın mensuplarına demeç verirken “**karavanı arayın, tam ortasında MS-13'ler bulacaksınız, Ortadoğulular bulacaksınız**” dedi. Trump'a göre göçmen karavanı “kötü insanlar” ile doluydu ve değerli Amerikalılar onları ülkelerinde istemiyordu. Ve görünüme göre Trump için “Ortadoğulu” teröristin eş anlamıydı. Trump diyordu ki; eğer Latin Amerikalı göçmenler sizi yeterince korkutmuysa, aralarında

Honduras'tan ABD'ye yürüyene 10 bine yakın insan var. 21 Ekim Pazar günü Trump bir tweet attı ve ne pahasına olursa olsun göçmenleri durduracaklarını açıkladı.

Ortadoğulular da olabilir. Oysa **Terörle Mücadele** bürosundan yetkililer Trump'ı yalanlamış ve kafiye içinde **İŞİD** ya da Ortadoğulu **terörist** izine rastlanmadığını belirtmişti. Trump ayrıca Honduraslı göçmenlerin Meksika'dan sığınma talep etmesini önerdi, Meksikalı yetkililerse bu öneriyi kabul etmedi. Zaten göçmenlerin amaçları da ABD'ye ulaşmak.

Honduras'ın Zelaya'dan sonra seçilen muhafazakar ve sağcı başkanı **Juan Orlando Hernández** yaşanan kriz ve ABD'nin yardımı kesme tehditleri üzerine, vatandaşlara yürüyüşe katılmama çağrısında bulundu. Unuttuğu bir şey vardı; kendisinin sözünü dinleyen vatandaşlar değildi yürüyüştekiler zaten. Meksika ise pasaportları ve vizeleri bulunan Honduraslıları durdurabileceğini açıkladı. Siyasal sığınma talep edenlerin ise bunu topluca değil, bireysel olarak yapmaları gerektiğini belirtti. Meksika ayrıca **BM**'den yardım talebinde de bulundu.

Bu arada, Honduras'tan yola çıkan kafilenin hatırı sayılı bir kısmını kadınlar oluşturuyor. Yürüyüşe pek çok Latin Amerikalı **kadın hakları derneği** de destek veriyor. Zira istatistiklere göre, Meksika sınırını geçen Latin Amerikalı kadın göçmenlerin 10'da 7'si cinsel tacize maruz kalıyorlar. Latin Amerika ülkelerinden tek başına göç yoluna çıkmaya cesaret eden kadınların neredeyse tamamı aile içi şiddetten, yoksulluktan ve ülkelerindeki sistematik şiddetten kaçan kadınlar. Bu "açık" yürüyüş onları da görünür kıldı ve şiddetten kaçan kadınların "normal" insanlar olduğunu gösterdi dünyaya. Trump'ın "illegal aliens" (yasadışı yabancı) dediği kadınların birer yüzü vardı!

Orta Amerika'dan ABD'ye giden karavanın son yolculuğunda ne yazık ki şimdiye kadar 3 ölü var. İkisi yürüyüş esnasında araçlardan düşerken, bir kişi de dehidrasyon nedeniyle hayatını kaybetti. Her ikisi de henüz 30'lu yaşlarını görmemişlerdi. **Germán Ramirez 29, Melvin Gomez** ise 22 yaşındaydı. Kafiye içinde ayrıca da 30 kayıp var ve kayıplardan biri henüz 16 yaşındaki bir genç.

Geçtiğimiz günlerde kayıpların anneleri, "**Caravana de Madres de Migrantes Desaparecidos**" (Kayıp Göçmen Anneleri Karavanı) adıyla bir konuşma yaptı ve "**kayıp çocuklarımızı bulmamıza yardım edin**" çağrısında bulundu. Bu anneler sadece son yürüyüşte kaybolan 30 kişinin anneleri değil. Aralarında bu güne kadar göç yollarında kaybolmuş pek çok göçmenin annesi de bulunuyor. Ve Anneler Karavanı, son göç dalgasının politik duruşunun güçlü bir elemanı olarak, dünyaya ses veriyor.

Honduras'tan dünyaya doğru yola çıkan kafiye, daha ABD sınırına erişmedi. Erişince neler olabileceği henüz kestirilemiyor. Zira 1700 kilometreye yakın mesafeyi yürüyerek kat eden ve bu eylemlerini politik bir duruşa çeviren Honduraslılar ABD'ye geçme konusunda kararlılar. Aynı şekilde Trump da sonucu ne olursa olsun göçmenleri sınırda durduracağını ve bunun ulusal güvenlik meselesi olduğunu açıkladı. Dünyanın en tehlikeli sınırında ipler iyice gerilirken, dünyanın geri kalanı da hep yaptığını yapacak muhtemelen; yani seyre bakacak.

Göçen, Göçer, Göçmen

İspanyol kaşifler Amerika kıtasını keşfettiklerinde, günlüklerine kuşları yazmışlardı. Harikulade kuşları. Kuşlar öylesine çoktular ki, havalandıklarında göz kararıyor ve gün geceye dönüyordu. Kaşifler bunu büyüleyici bulmuşlardı. Geyikler, kır kurtları ve vaşaklar dikedikleri gibi engin çayırlarda koşturuyor; nehirlerde balıklarla kunduzlar yüzüyordu. Kaşifler bunu tanrının beyaz adama bir hediyesi olarak gördü ve kabul etti.

O zamanlar Amerika kıtasına ayak basan İspanyollar göçmen değil **kaşif** olarak adlandırılıyordu. Daha sonra gemilerle Avrupa'dan gelen insanlar "yerleşmeci" olarak adlandırıldılar. Yani o sıralarda kıtada "**vahşi yerliler**" ve "**yerleşmeciler**" vardı.

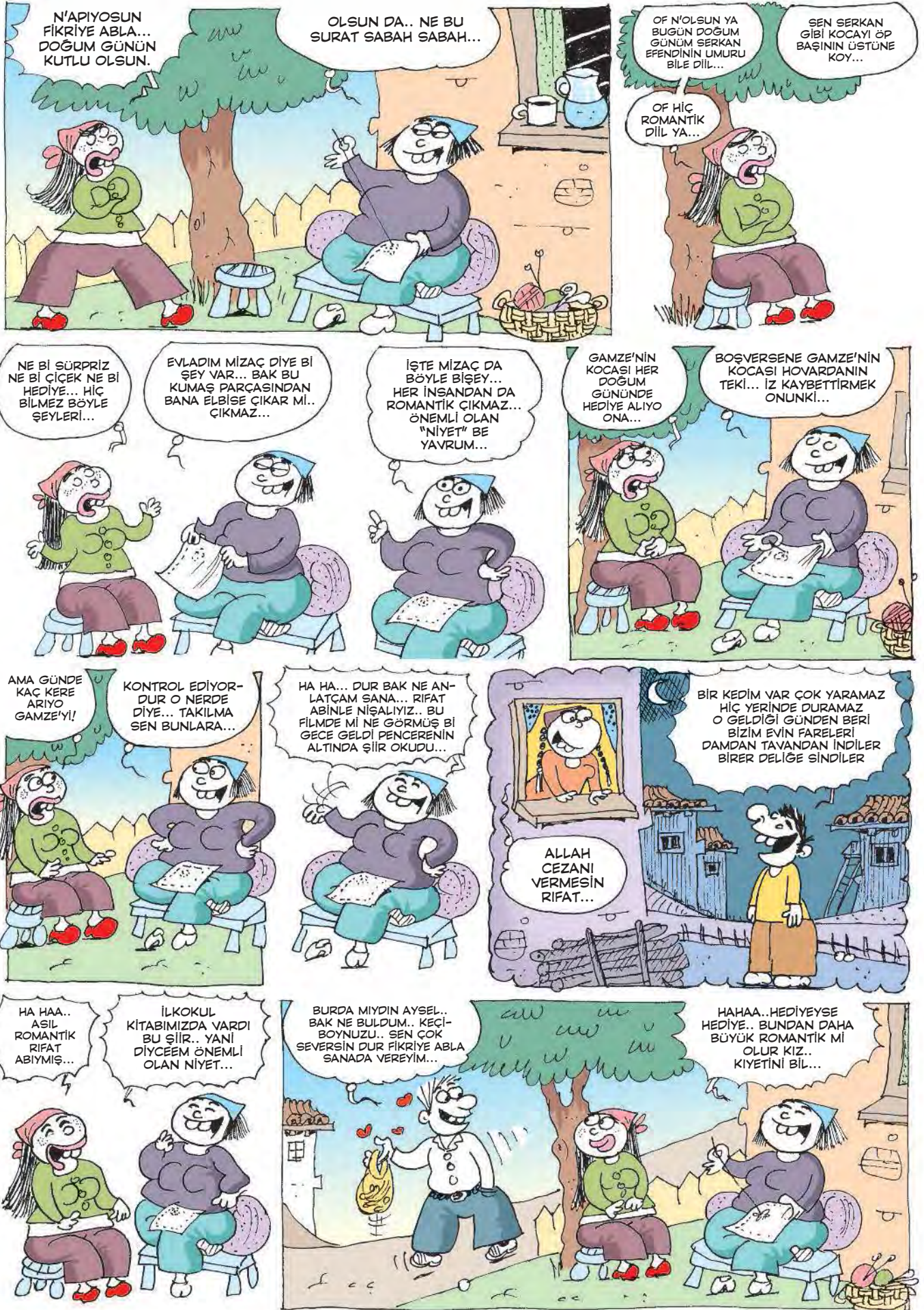
Sırf yerliler avlanmasını diye katledilen buffalo sürüleri ve bufaloların birer dağ gibi üst üste dizilen cansız bebenleri kimsenin umrunda değildi. **Wounded Knee**'deki ya da **Clear Lake**'teki yerli katliamları, yerleşmecileri hiç ilgilendirmiyordu.

Ne kadar ilginçtir ki (ya da belki de değildir); "yerleşmeci" terimi, **Apartheid** (siyahların ayrımcılığa maruz kaldığı baskıcı dönem) döneminde **Güney Afrika**'da da kullanılan terimdi. Apartheid döneminde Güney Afrika'daki beyaz yönetici sınıfa yerleşmeciler deniliyordu.

Bugünkü anlamıyla göçmen terimi, Amerika'daki birinci dalga yerleşmecilerin, daha sonra gelenleri kendilerinden ayırmak için kullandıkları bir terimdi. Kendileri yerleşmeci, sonradan gelenler ise "göçmen"di. Günümüzde "göçmen" yerleşmecinin yerini alırken, göçmenin yerini ise "yasadışı göçmen" ya da "mülteci" aldı. Göç yollarında, teknelerin karanlık depolarında, batmış teknelerin yanı başında, yük trenlerinin kenarında, Meksika'da, Akdeniz'de, Somali'de can veriyorlar. Onları "yasadışı göçmen" kılan doğdukları toprakları terk ediyor olmaları değil, yokluklarını da beraberlerinde getirmeleridir.

Erkenden sızıp, gece birden uyanmışım. Büyük amaçsızlığımı soğuk terimle pekiştirirken huzursuzluğumun dibindeydim.

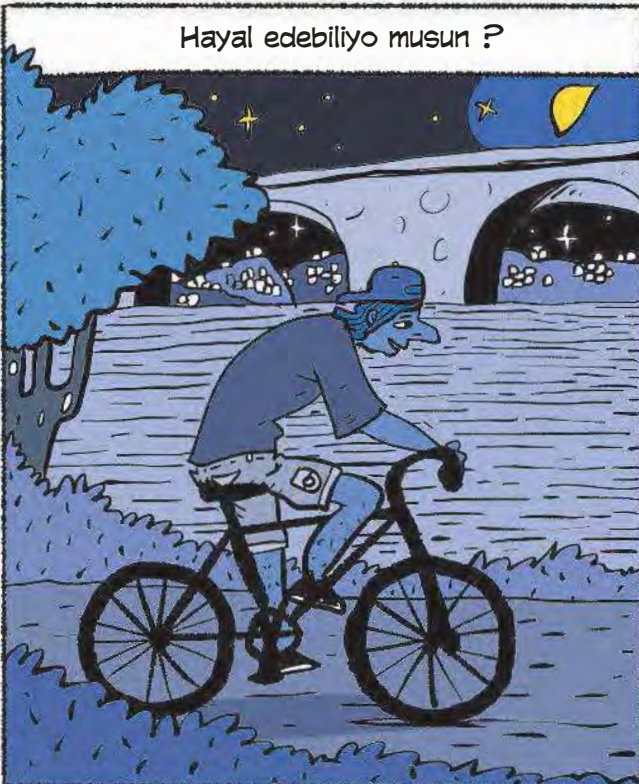
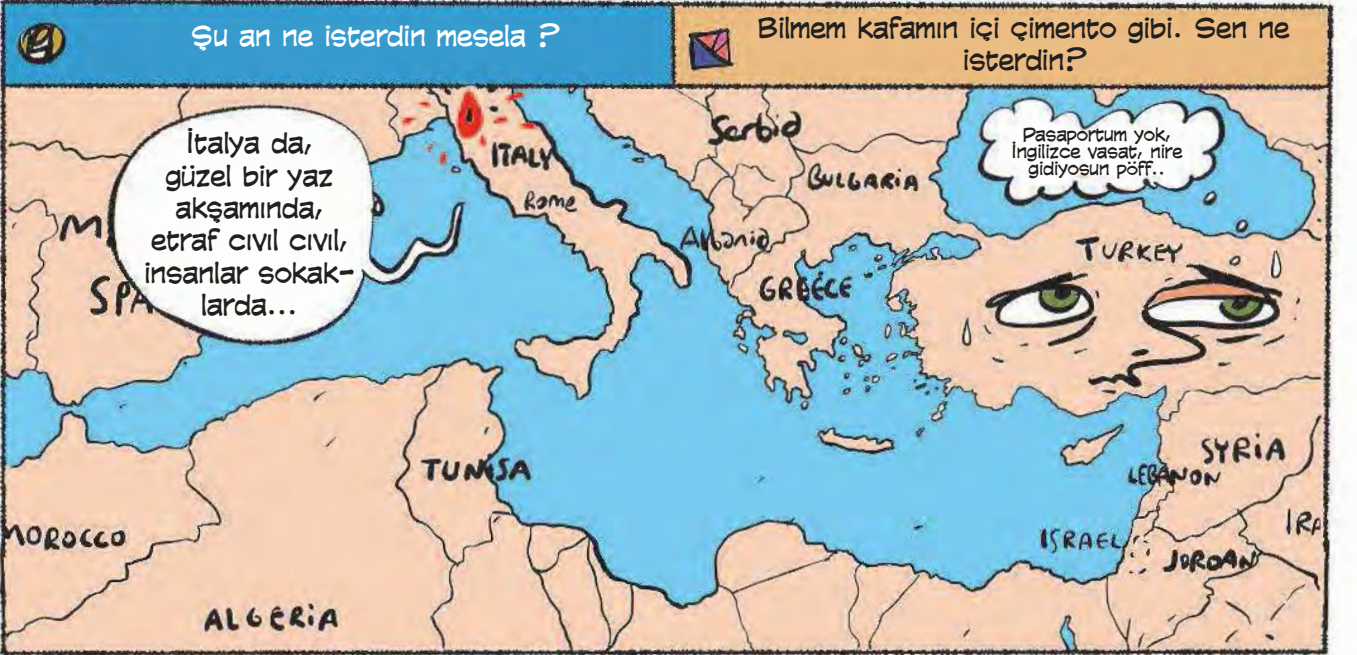

İşsizliğimin verdiği yarı özgürlükle, mesailerini bitirmiş telaşla eve dönmek isteyen insanların arasından yeni uyanmış miskinliğimle hiç acele etmeden geçip markete gittim. Kahvaltılık şeyler alıp çıktım. Sonra kahvaltı ve bi, on bölüm dizi derken, son inatçı mesaili de kapısını kitledi klik klik kliket.

TİK TİKA

TİKA TAK

Bir süre sonra aynı kişi

Bir süre sonra birer sigara içmek için duruyoruz,

ince dudaklarındaki sigarayı
yakıyorum.

İmmh
sahile ine-
lim mi?

Olur

Bisikletleri
burda bıraksak
kimse çalmaz
bence, ne de
olsa medeni
memleket.

Bisiklet hırsızları bi İtalyan filmiydi
ama ahahah...

İhlamur ağaçlarının yapraklarının
gölgesi üzerimize düşüyor,
merdivenlerden inerken yüzünden
kayışlarını izliyorum.

Batının ahlaksızlığı,
gençler kızılı erkekli
denize giriyorlar, ay
ışığı bedenlerinde
parlıyor.

PARILDAYAN
BEDENLER
Mİ?

Erotiğe
gide-
bilir.

Biz de girelim mi, çıplak mı
giricez?

EROTİK!!!

Hayır, ŞİRSEL.

Peki... Kendimizi lacivert
suya bırakıyoruz, yarım
ayın ışığın da kaybolan
yıldızlara bakıyoruz .

Ahaha
bu anı
gerçekten
yaşıyorum.

Sen de hissediyor musun?
Herşey sakın, deniz sakın,
ay ışığı bedenimiz de
PARILDIYOR!!

Suya dalıp kıydan PARILDAYAN
dinozor bedenimle çıkıyorum.

Ben de ıslak parıldayan bir kargayım
niyeyse?

Beni
yiyecek
misin?

Eheheh,
Yok ama
uyuyacağım
artık çok
yoruldum.

Hızlasız.com
Bisiklet
hırsızları izle

O Gece utanınca
dinozora dönüşen
kız kadar utan-
madı, bisikletlerini
çalın hırsızlar.

Cinayet

yaseminolur@yahoo.com

YASEMİN OLUR

“Onu yüreğimde öldüreceğim, artık sevmeyerek...”

Zeze, Şeker Portakalı

Kocası, “Sen muz yiyecek kadın mısın?” dediğinden beri beş gün geçti. Beş gündür adamla konuşmuyor kadın. Sadece çocuklarıyla kelimeler karşılıklı gidip geliyor... Onları çok seviyor. Biri on iki yaşında diğeri sekiz... Büyük olan kız, küçük olan oğlan Allah bağışlarsa... Kahvaltılarını hazırlıyor. Ocağa çayı koyuyor. Kız sütü seviyor, oğlan portakal suyunu... Kadın onlarla kahvaltı etmiyor. Çünkü birazdan kocası uyanacak oluyor seslerine ve kahvaltıda tazecik pişmiş sıcak bir şeyler istiyor... belki menemen ya da gözleme... Artık o sabah gönlü neyi arzu ederse... Sofraya gelen yiyeceğin yanına çay dayanmıyor. Adam çayı çok seviyor. Boğazı demirden sanki... Peş peşe çayları demir borudan aşağı akıtıyor. “Çay koy” demesine gerek bile kalmıyor. Kadın ayakta bekliyor. Eskiden olduğu gibi beş sabahtır evdeki her şey olağan ritminde devam ediyor. Sadece susuyor kadın. Adam farkında bile değil. Sonra aniden sorabiliyor neden ekmek kızartmadı diye. Kadın hemen davranıyorsa da adam anırtıyor: “Ohooo”, ben dedikten sonra...

Beş gündür konuşmuyor kadın...

Anlatsın kendi...

Evde portakal bitmişti. Hem domates, biber filan da yok. Evde başka da işler... Dedim çıkıp alayım vaktiyle... Portakal bitmiş. Hem domates... Un lazımdı bi de... Çocuklar keki seviyor. Cevizli mi yapсам diye düşündüm... Ceviz alsam portakal, domates, biber, hem...un... Cevizi almadım. Param yetmezdi. Otuz lira vermişti adam. Sebzeleri seçerken gördüm, markette muz nasıl olmuşsa yarı fiyatına. Şöyle biraz domatesi az alırsam dedim, biberi filan, hem canım nasıl bir muz çekti. Hiç yemiyor değilim ama ben hiç almam öyle pahalı şeyleri.

Adam isterse alır... Çocuklar da pek sever hani. Olunca ikinciye isterler... İkinci muz pek olmaz ya, olursa da onlara hep fazla gelir, onlardan kalan da bana yeter. Ama o gün ne olduysa canım bir muz çekti... Param dört taneye yetiyordu. Aldım. Akşama da dolma yapmıştım. Dolmayı hepsi seviyordu. Yediler, sofradan kalkıp

Muz kalmamış. Anlamadım bir an. Kocamın önünde boş bir muz kabuğu, elinde bir başka muz... Televizyona bakıyor. Boş bulundum, “ben yiyecektim onu” dedim.

“Sen muz yiyecek kadın mısın?” dedi bana. “Senin neyine lazım, çay içicen ya!”...

Sonra durdum. Yıllar önce öldürmemiş miydim ben bu adamı? “İşine gelmiyorsa babanın evine gidersin” dediği zaman... Karşımdaki bir ölüydü... Dişlerinin arasından kaydıra kaydıra, yalana yalana muz yiyen, gözleri lağım koku bir ölü... Konuşma çabamı başından okşayıp gülümsedim. İçimde hâlâ karşımdakinden bir insanca kelime bekleyen, baş vermiş umudun üzerine yutkunup onu tükürüğümle mideme gönderdim. Sonra çocuklarıma döndüm yüzümü... Bana bakıyorlardı. Babalarını da hâlâ canlı sanıyor olmalıydılar. Komiğime gitti. Evde ben, iki çocuk ve bir ceset dolma yiyip oturmuştuk. Birazdan da çay içecektik. Ceset de olsa onların toprağını beslemek lazım. Ama ya konuşmaya çalışmak... Aniden bir kakhaha patlattım. Babalarının lafına gülüyorum zannettiler. Mutlu sandılar beni... Öyle sansınlar... Kakhaham durmak bilmeyince hepsi de gülmeye başlayıp bana eşlik ettiler. Kakhahamı

Desen:
Zeynep Aytaz

koltuklara serildiler. Sonra çocuklar sevinirler, sürprizli olsun diye sakladığım muzları bir tabağa koyup önlerine çıkardım. Gerçekten de sevinirler. Adam da öyle... Gizli gizli para mı atıyorsun kenara, muzlar filan? dedi. Herkes mutlu görünüyordu. Mutfağa çayı demlemeye geçtim. Akşam çayı... Neyse, çayı demledim. Salona geldim. Boş bulduğum koltuğa oturup meyve tabağına uzanır gibi oldum...

durduramıyordum. Bir süre sonra onlar yorulup, susup beni izlediler. Hiç böyle güldüğümü görmemişlerdir. Sonra dedim içimden “ben bir su içeyim”... Kalktım, mutfağa gittim... Çaya baktım. Daha olmamıştı. Bir bardak su aldım. Kakhahalarım durdu, sakinleştim, yavaşladım. Bir muz beni kendime getirdi... İşte böyle oldu, ben ölülerle konuşmayı beş gün önce bıraktım...

KEŞKE...

Şimdi size desem ki, kendisiyle barışık, güzel bir kadın düşünün. Bugüne kadar yaşadığı deneyimleri onurlandıran, hayatındaki 'keşke'leri azaltmaya çalışan, hikayeleri olan, hikayelerini paylaşan bir kadın... Başkalarının sözlerini, başkalarının ona yüklediği günahları taşımayı reddeden, kendi yaşamını kendisi kontrol eden bir kadın...

Şimdi size desem ki, kendine güvenen, kendine saygı duyan bir kadın düşünün. Kendi ihtiyaçlarını önemseyen, kendi isteklerini dinleyen bir kadın, kendi ihtiyaçlarına ve isteklerine hassasiyetle yaklaşan bir kadın...

Şimdi size desem ki, geçmişin olumsuz etkisini bugüne taşımayan, ama geçmiş hatalarını bugün fırsatlara dönüştürebilen bir kadın düşünün. Geçmişini kabul etmiş, bugünde, şimdide, anda yaşayabilen...

Şimdi size desem ki, kendi hayatını yazan bir kadın düşünün. İsteddiği işi yapmayı seçen, ona dayatılanları kabul etmeyen... Kendi yaşamını kendine rağmen şekillendirmeyi kabul etmeyen bir kadın. Herkesten çok kendi sesini duymaya özen gösteren... Kendini sessizliğe mahkûm etmeyen...

Şimdi size desem ki, bir kadın düşünün. Kendi bedeniyle sorunu olmayan, kendi bedenini onurlandıran, bedeninin isteklerinden utanmayan... Sevişmeyi seven, sevişmeyi talep eden bir kadın... Öyle bir kadın ki, bedeninde yıllar geçtikçe oluşan değişimleri olgunlukla kabul eden... Başkaları için değil, kendisi için bedeninin sağlığına özen gösteren. Yaşlarla gelen kırışıklıkları sevmeyi ve onurlandırmayı bilen... Bedenini ona yol gösteren müthiş bir kaynak olarak algılayabilen. Bedenini duyabilen bir kadın...

Şimdi size desem ki, bir kadın düşünün. Diğer kadınların hayatlarına değer veren, onları kendinden ayrı görmeyen... Kimi zaman kendisi hakkında unuttuğu gerçekleri başka kadınlarla hatırlayan. Kadınlarla hikâyesini paylaşabilen, kadınları dinleyebilen... Kadınları onurlandıran bir kadın...

Şimdi size desem ki, gözlerinizi kapatın ve bu kadının siz olduğunuzu düşünün...

Düşünebildiniz mi? Kendinizi kolayca bu kadın olarak hayal edebildiniz mi? Hayal bile olsa hiç kolay değil mi? Keşke...

Oysa size bunların tam tersini söyleseydim, eminim o kadının siz olduğunuzu düşünmek çok daha kolay olurdu.

Ne acıdır ki özellikle biz kadınlar kendimizin 'eksik', 'yetersiz', 'düzeltilmesi gereken' taraflarıyla o kadar meşgulüz ki, asla ve asla kendimizle ilgili iyimser ve gerçekçi olamıyoruz.

Sanki hep eksik eteğiz... Ya kilomuz, ya boyumuz, ya saç rengimiz, ya zekâmız, ya duyarlılığımız, ya becerilerimiz, bir yanımız hep yetersiz... Ne yaparsak yapalım, ne kadar çabalarsak çabalayalım olmuyor sanki...

Bir mükemmel kadın var; kimsenin görmediği, kimsenin hayatında olmadığı, kimsenin tanışmadığı, ama biz bütün kadınlar o kadın olmak için çırpınp duruyoruz... Bir gün bile "yeter" diye çığlık atmadan, sürekli kendimizle uğraşıyoruz, sürekli kendimizin yeterli olması için uğraşıyoruz ve bütün uğraşlar içinde günler, haftalar, aylar hızla geçip gidiyor... Ve biz asla yetişemiyoruz...

Çabalar dalga dalga yaşamımızı ele geçirdikten sonra geride bizim için sadece hüznün kalıyor...

Yaşanmamış günlerin hüznü...

Yaşama geçiremediğimiz hayallerimizin hüznü...

Olamadıklarımızın hüznü...

Yapamadıklarımızın hüznü...

En acısı ise,

Kendimizi sevmemenin hüznü...

MELTEM ARIKAN

Ece Burgaz

bi şeyler...

Ahkam Kapama

GÜNAY BAZAR

- biraz sevinç...

- az hüznün...

- bi avuç şefkat.

- bi tutam vefa.

- üç sap coşku.

- iki damla gözyaşı

- yeteri kadar özlem.

- bi çimdik minnet...

- bolca vicdan...

- sevinceye kadar pişir.

AGGH! TUĞHI!..
ZEHİR GİBİ
VICDAN
DOLDURMUŞSUN...

GÖZYAŞI KOYMA
DEDİM ŞUNA...

ŞEFKATİ FAZLA
KAÇMIŞ!

HİÇ TUTKU
YOK BUNDA!

ONURSUZ BU YEMEK!

SAYGI BİTMİŞ, AZIĞIK
DAYAK KOYSAYDIM
KEŞKE...

*Bachantes'ler (Maenad) Dionisos rahibeleridir.
*Orpheus'un Maenad'lar tarafından öldürüldüğüne inanılır.

DEVAM EDECEK...

SENİ SEVİYORUM YAKIŞIKLIM!

Bayan Yanı'ndaki ikinci yazım Kasım ayına denk geldi. Kasım ayı benim için Atatürk sevgimin tavan yaptığı bir aydır. Kendimi onun eseri olan "laik, demokrat, çağdaş cumhuriyet Türkiye'sinin" olanaklarıyla özgür düşünen, çalışan bir kadın olarak yetiştirebildiğim için ona olan minnettarlığım hiç bitmez. Bu kazanımların giderek azalması da ona olan hasretimi arttırmaktan başka bir şeye yaramıyor! Aşağıdaki yazıyı 10 yıl önce yazmıştım. İçinde o güne ilişkin bazı göndermeler olmasına karşın geçerliliğini ve güncelliğini koruyor. Ve ben çok sevdiğim bu yazıyı, çok farklı bir yayın organında yayınlamış olduğum için görmemiş olduğunuzu varsayarak size armağan ediyorum. Çünkü bu yazı Bayan Yanı'na çok yakışacaktır, bir KASIM ayında, 10 Kasım'da!

SENİ SEVİYORUM YAKIŞIKLIM!

Yazgülü ALDOĞAN

<http://www.yazgulu.com>

29.10.2008

Seni her zaman sevdim, ama bir tür doğum günün kabul ettiğim 29 Ekimlerde bir başka sevdim, biliyor musun? Çünkü 29 Ekimler sadece senin değil, benim de bir tür doğum günüm. Bizim. Ülkemizin. Ulusumuzun. Senin deyimle "muasır medeniyetin" yani çağdaş uygarlığın benimsediği değerlere inananların, onları yaşayabildiği bir düzen demek olan "laik, demokratik cumhuriyet"in doğum günü! Sen eğer savaş meydanlarından muzaffer çıkartarak meclise getirdiğin o "cumhur" a, bir "Cumhuriyet" armağan etmeseydin, bugün ben bir "cumhuriyet ürünü çağdaş kadın" olarak bilgisayarımın başında oturup sana bunları yazamazdım... Zaten bunları yazacak donanıma da sahip olamazdım. Başım açık, fikrim açık, alnım açık da olamazdı! Ayağımın üstünde durabiliyorsam senin sayende, bunu hiç unutmadım.

Seni önce bir komutan olarak tanıyıp çok sevdim. O ne askeri deha! Her ne kadar Çanakkale Savaşı'ndaki başarını göz ardı etmeye çalışan hainler çıkıyorsa da, tarih biliyor ve yazıyor. O savaş da, diğer savaşlar da, senin ve senin yönlendirdiğin komutanlarının aklıyla, askerlerinin canıyla kazanıldı. Ki o savaşlar kazanılsaydı, üzerinde cumhuriyet ilan edilebilecek bağımsız bir vatanımız da olamayacaktı...

Sonra bir siyaset adamı olarak girdin kalbime. Ulustaki o küçük Meclis'de geceler boyu süren tartışmalarda yürüttüğün taktikler, yaptığın konuşmalar, kavgalar gürültüleri, karşı çıkanları bir meydan savaşı yönetir gibi ustaca yönetmen ve hepimiz için en iyi sonuca erişmen...

Ve sonunda milletle beraber yarattığın

YAZGÜLÜ
ALDOĞAN

cumhuriyeti, çağdaş değerler sistemi içine oturtman! Ki o çağdaş değerleri yıllardır birileri farenin peyniri kemirdiği gibi dişleyip duruyor ve koca gedikler açıyorlar. Açıyorlar ama sistem yine de yürüyor, korkma!

Çalışma masamın arkasında bir fotoğrafın duruyor, üstü açık bir arabada, elinde şapkaıyla arkada bir yerlere bakıyorsun. Ne de yakışıklısın! Laf aramızda, bu yakışıklılığın, her giydiğini yakıştırmam ve bugün için bile o yerine göre, adabına göre şıklığın, karizman, olağanüstü! Tevekkeli değil, bütün kadınlar hayranmış sana... Yani nereden saldıracaklarını bilemeyenler, askeri dehanı, siyasi zekası, uzak görüşlülüğünü karalayamayanlar, bu yönlerine saldırır... Şimdi en son, eşini, Latife Hanımı yüceltme çalışmaları da biraz bundan! Onu, bağımsız kadın hareketinin, feminizmin bir numaralı öncüsü yapmalar, senin onu nasıl da ezdiğin ve terkettiğin edebiyatı üzerinden yürütülüyor... Bütün dünyanın kabul ettiği "yirminci yüzyılın en büyük devlet adamı ve lideri" tanımına kara çalmanın tek yöntemi "insan Mustafa Kemal'i kötülemekten geçiyor: çok içerdi, kabaydı, karısına kötü davranmıştı, falan... Sanki o da bakkal Mustafa ile evlenmişti de ancak sıradan bir evlilikte beklenebilecek davranışlar için ısrarcı olmuştu!

Umrumda değil. Umrumda olan bir tek şey var yakışıklım. Sen gittikten sonra beceremediğimiz bir şey: cumhuriyetin kazanımlarını bütün cumhura yayamamak...

Benim bir büyük kent kadını olarak sahip olduğum eğitim, çalışma, özgür yaşama haklarına kırdı, kasabada, küçük kentte, Doğu'da kimi kızların, kadınların henüz sahip olamaması. Eşitliği henüz sağlayamadık çakır gözlüm. Senin arzularının aksine kimi güzel kadınlar hala çarşaf altında, kiminin başını 7 yaşında bağlıyorlar, kimi başını açmıyor diye okuluna gidemiyor. Ana, baba, aile, mahalle, töre baskısı, kadınları hala esir alıyor. Yoksulluk ve cahillik, bazı yerlerde hala kırılmadı. Yobazlık bu gübrede hala tohum atıyor, serpilip büyüyor. Memleketimin delikanlıları, hala kimi art niyetlerinin elinde dağlarda ser sefil ediyor, ellerine silah veriliyor, kan kardeşlerinin katili oluyorlar! Senin zamanında yoktu paşam, Kürt, Türk diye kardeşini vuruyor... İşte bunlar umrumda biliyor musun...

ORTA KARAR YOK Kİ!

Katina Karanikola

Biz adalıların adamızda tatil yapma şansımız sıfır. Yapsak yapsak gelen akrabalara, tatilcilere hizmetçilik yaparız. Sezon can çekişirken otel fiyatları da ucuzlamışken anakarada tatil yapayım dedim kafadar dostum Saime ile birlikte yola çıktık. Çanakkale'den yüz kilometre uzaklıkta, önceden kararlaştırdığımız, şirin bir sahil beldesine vardık. Hemen karşımızda Midilli adası. Her gün karşılıklı seferler yapılıyor. Şu aralar bizim taraftan karşıya geçişler yarı yarıya azalmış ama Cuma günleri bizim tarafta yapılan halk pazarına Yunanlar, pazarcılarının tabiriyle "Kalimeralar" akın ediyor. Euro patlamasından sonra Cuma pazarı patlaması yaşıyor. Midilli adasını hiç görmemiştim de, dünyada tek, yerinde fosilleşmiş ormanını çok duymuştum. Acayip reklamını yapıyorlar. "gel turist geeeeeell." Burada yirmi milyon yıl önce var olmuş egzotik ağaç gövdeleri, kökleri, yaprakları taşlaşmış olarak yerinde duruyor. Hala dik duran taşlaşmış ağaç gövdeleri renklerini korumuş günümüze kadar. Hazır bu kadar yakınlaşmışken zıplayıp şu ormanı görelim dedik ve gittik....Adamlar 28.6 hektarlık alanı koruma altına almışlar açık alanda sergilenen fosillere orman parkı bazı parçaları taşıyarak kapalı müze yapmışlar dünyanın her yerinden, mıknaatısla çeker gibi, turist çekiyorlar. Aslında, aynıysa değilse bile, benzeri bizim adada da var ama biz şıarmıyoruz. Binlerce turist geliyor her yaz adamıza fosillerimizden yararlanarak paralarını almıyoruz, göstermıyoruz...

Kalimeralarla yıllardır birlikte yaşıyor, dostluklar kuruluyor hatta akraba olunuyor lakin hizmet anlayışında orta karar yok. Tatil yerine geldiğimizde sahildeki lokantalardan birine gittik. Siparişlerimizi verirken tombiş, hazo pedi hara gemato (aptal çocuk daima neşe doludur) edalı garson yemekten sonra tatlı alıp almayacağımızı sordu. "Bakarız" deyip yemeğe başladık. Tombişimiz dakika başı bir isteğinin var mı? Bir arzunuz var mı diye yanımızdan ayrılmadı. Tabak henüz tam boşalmadan önümüzden aldı gitti. Sigortamı attıran aynı hareketi kahvelerde de yapıyorlar. Bana ilaç gibi gelen kahvenin son, bir sigaralık, yudumunu keyifle içmek için adeta sıkı mücadele ediyorum her yerde. Tepemde, fincanı almak için Azrail gibi beklemeleri sinirimi alt üst ediyor. Neyse otelimize gittiğimizde gece olmuştu. Odamıza çıktık tam yatacarken su almadığımızı fark ettik. Resepsiyondan alınız diyerek indik aşağıya. Allah var otelci bize çok yardımcı oldu. "Karşı kahveden alabilirsiniz" dedi. Öyle de yaptık.

Ertesi gün karşı tarafa, iki saatlik yolculuktan sonra, geçtik bir an önce odamıza tualete girme ihtiyacı falan derken otel sahibi anahtardan önce odamızda dursun diye bir buçuk litrelik su şişesini elimize tutuşturdu...Biri "kahveden alın" diyor ötekisi ise "oda" diyoruz "anahtar" diyoruz su veriyor. Bunlarda su bedava. Otellerde olsun lokantalarda olsun suya para almıyorlar ekmeğe alıyorlar. Bizimkilerin tam tersi. Araba kiralayıp birkaç köyü turladıktan sonra yemek için otelimizin, deniz kenerındaki, lokantasına oturduk. Masalara kumaş masa örtüleri serildi. Biz oturunca kumaş örtünün üzerine birde kağıt örtü serildi. Yine sinirlerim gerildi. Çöp üretmekten başka ne işe yarıyorsa kağıt örtüler. Bizim taraftaki masalar pırıl pırıl ahşaptan hiç o tür

zahmetlere girmiyorlar hiçbir şey sermeden servis ediyorlar, yemekten sonra masalar güzelce siliniyor. Neyse kağıt masa örtüsünü serdikten siparişlerimizi vermeye başladık ki garson ,aynı zamanda hem otelin hem lokantanın sahibi, "bunlar size yeter" diyerek çekti gitti. "Yeter" dedi ya! "Size yeter" Birileri bir tabak fazla satayım diye kafa s.....en bu yeter diyor! Sana ne be adam. Yemem tabağımda bırakırım.... Alata kurutulmuş bir ahtapot bacağı yemeyeceksem niye geldim buralara? Şöyle zenginler gibi masayı donattırmadı herif kahroldum... Söylediklerimizi getirdi masaya koydu bir daha da uğramadı. Ne tatlı sordu ne başka bir arzunuz var mı? Tek sorduğu şarap mı uzo mu alırsınız. Hesabı almaya dahi gelmedi ayağına götürdük. Bizim sahilde ise turistik balık evinde su eşliğinde, çok güzel balık yedik. Zira oralarda balığın yanında ayran veya cola veriliyormuş. Karşı tarafta değil balık lokantalarında normal köy kahvelerinde dahi uzoların biri gidiyor biri geliyor imansızların. Kaz dağlarında yaptığımız uzun yürüyüşler dışında, tuvalet

sorunumuz hep oldu. Bizim tarafta sıkışınca öyle pat diye işemeye geldik deyip tualete giremiyoruz. İla ki bir şey yenecek veya içilecek. Karşı tarafta "İnsan Haklarına" verdikleri önemden olsa gerek Dingo'nun ahırını gibi her lokantaya kahveye girip işeyebiliyosun. Ne de olsa işlemek her insanın hakkı. Her iki tarafta dağ taş zeytin ağacı, kekik... Ötekiler Horiatikli (köy) salatalarında uzoyu akıttıkları gibi zeytin yağlarını maşrapayla akıtırken bizimkiler, ekonomik kriz gelecek korkusuyla, damlalıklarla akıtıyorlar...Ada olsun olmasın deniz varsa deniz kültürü de olmalı. Bizim deniz kültürümüz Çin malı. Karşıda yiyemediğim ahtapotu bizim sahilde yerim diye düşündüm. Ufacık bir tabakta, en lezzetli yeri olan derisi yüzülmüş çiklet çiğner gibi hiçbir tat almadan çiğnedik öğütemeden yuttuk. Karşıda ahtapotlar iplere serilip alata kurutulduktan sonra ızgaraya atıyorlar adeta denizi yutuyorsun. İç içe yaşayan, mübadeleyle kültürlerin birbirlerine karıştığı coğrafyalarda nasıl olur da ortası bulunamıyor...

Ve dostum Saime'nin gözlemi: "Yunan kediler dilenmiyor." Saime karşı tarafın rahatlığını, kazıklamaya çalışmamalarını, verdikleri hizmeti kıskandı. Ben ise Küçük kuyu köpeklerinin mutluluğunu kıskandım. Sahilde, lokantaların bahçesinde,

parklarda, yolun ortasında korkusuzca uzanmalarını kıskandım. Hele ki yavru köpeklerin çocuk parkındaki kaydırmaca da kaymaları kışkırlarının üstüne güm diye yere düşmelerini her gece özenerek seyrettim. Bizimkiler gibi tekmeden zehirlenmiyor... Adamızda, maalesef, hayvan zehirlemek gelenek haline geldi. Geçenlerde iki defa, gün aşırı, atılan zehirle onlarca can (kedi, köpek) zehirlenerek öldü.

Kahrolmak, sinirlenmek, üzülmek için ayağımın dibinde ciddi, çözülemeyen nedenler var iken ben oturmuş nelere sinirleniyorum...Varsın alsınlar önümden kahveyi, tabağı sokaktaki canlar mutlu ya...

Eski sayıları kaçıranlar için

**OKAZ-
YON**

3'LÜ SET

**HARAKİRİ BAŞLIĞI ALTINDA
BAYİLERDE**

BAYAN YANI

**2018 Mart, Nisan
ve Mayıs sayıları**

SİNEMAYA NE İÇİN GİDERSİNİZ?

**Gökçen
Erdoğan**

2014 yılında yaptığımız bir araştırma 15-24 yaş aralığındaki gençlerin sinemaya film izlemek için gitme oranının epey düşük olduğunu ortaya koymuştu. Elbette isimsiz ve suretsiz bir araştırmaydı bu. Aksi takdirde hepimizin belgesel izleyen insanlar olduğumuzu biliyorsunuz. Peki sizce sinemada daha çok ne yapıyorlardı? Kaba tabiriyle “yiyişmek” için gittikleri sinema salonlarından filmin birkaç sahnesini görerek, hiçbir şey anlamayarak ama heyecan içinde ve mutlu ayrılıyorlardı. Sanıyorum hala yüksek bu oran. Doğruluğunu tartışırız. Hepimiz hemfikiriz ki özetle yanlış. Ama bunu doğuran şartları iyileştirmeye çabalamazsak eleştirmekten, kınamaktan, ayıplamaktan öteye gitmezsek varacağımız bir yer yok.

Gençler, hormonlarının doğal bir getirisi olarak karşı cinsi tanımak, dokunmak ve hazzı tatmak istiyorlar. Bunun içinse iki seçenekleri var; bir kadına ücretini ödemek karşılığı cinselliklerini yaşamak ya da bulabildikleri ortamlarda hoşlandıkları karşı cinsle cinselliği deneyimlemek. Bulabildikleri ortamlar, yaşlarının ve hayattaki rollerinin doğal bir sonucu olarak ev dışında bir yer olmak durumunda. Evlerde her şeyi yasaklayan ve “ayıp!”tan başka sözcük bilmeyen ebeveynler. Okullar bunun için düşünülmesi gereken en son mekanlar. Günümüz sosyal yaşamında avmler, kafeler ve sokak araları da tercih edilen seçenekler arasında. Ve geçerliliğini asla yitirmeyen karanlık sinema salonları. Adeta ezelden ebede bir aşna fişne mekanı. Üstelik bizim araştırmada zirveyi 15-24 yaş kaptıysa da bu ülkede hala ailesiyle yaşayan ve ekonomik kısıtlılığı bulunan her yaştan insanın sinema vukuatı vardır, bunu da atlamayalım.

Bir keresinde yine böyle hayatın kaçınılmayan gerçeklerinden söz ettiğimde “yanlış olan bir şeyi sempatikleştirmek”le suçlanmışım. Çünkü insanların gerçekleri kabullenmek ve onları değiştirmek için kalıcı çözümler bulmak gibi bir arzuları yok. İnsanlar tüü kaka demekten, dışlamaktan, aşağılamaktan hoşlanıyorlar. Çözüm kimsenin umrunda değil. Çocuklarının da maalesef sinemaya benzer amaçlarla gittiğini hesaba katmıyor ve bunun, toplumun kendileri dışındaki kesiminin sorunu olduğunu düşünüyor, üstten bakmakla yetiniyorlar. Filancanın oğlu sinemada filancanın kızının memelerini tutuyor da sizin oğlanın hormonları, öyle uzaktan bakıyor mu sanıyorsunuz? Cinsel eğitim şart!

Çocukların ve gençlerin, kendi bedenlerini ve karşı cinsi tanımalarının önemini anlatmak için yapmadığım şey kalmadı. Şener Şen’in Züğürt Ağa filmindeki gibi satmaya çalışıyordum en başta domatesi ama sonra o işin öyle olmayacağını anladım ve yükselttim sesi. Bağıra çağırıyor ki cinsel eğitim de şart cinsel reform da. Genelde “Herkes istediğiyle istediği yaşta ulu orta sevişsin.” olarak algılanan bu düşünce, kız erkek arkadaşlığının karşısında durulmaması, onlara cinselliğin hangi yaşlarda nasıl yaşanması gerektiğinin hem öğretmenler hem de aileleri tarafından anlatılması ki bu kızlarda anne, erkeklerde baba figürüne düşer, hayati önem taşıyor. Neden hayati? Çünkü cinselliğiyle ilgili karmaşık ve aldatıcı bilgilere, deneyimlere sahip gençlerin hayatları sönüyor. Sosyal bir var oluş gösteremiyorlar ve sağlıklı ikili ilişki kuramıyorlar.

Öpüşmenin ve dokunmanın önüne geçemezsiniz. Öyleyse doğru zamanda, doğru kişiyle, doğru yerde olması için çocuklarınızla konuşun ve merak duygularının, haz alma isteklerinin onları sinemadan kovdurmasına engel olun. Çünkü bazen ışıklar açılıyor ve gözler, iğrenen gözler o çocuklara, gençlere çevriliyor.

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE LİNK TEPIK

Zam Tepik...

• Artık konuşulacak şeyler bir dakikaya sığmıyor, "iki dakikan var mı? İki dakika konuşabilir miyiz?" diye çene de zamma uğramış ...

• Zam demek zaman kaybı demek. Ne çare ki, kâğıtları ekleyip, bükleyip kullanarak bıçkı - dikiş kalıpları çıkartırken çok büyük zaman kaybı yaşıyorum...

• Patates zammı yüzünden çok fazla deneme yanılmalı ve baskı bittikten sonra da zararlı boyalılığından yene-meyen patates baskısı sanatı, kâğıt

Origami- Kâğıt Katlama Sanatı

gereken sanatı yapamaz olduk... Maalesef ki, gizli kumaş zammı yüzünden mini etek, şort biçer, diker, giyer ve tesettüre bürünemez olduk...

• Gramajı küçültülerek zam gelmedi diye aynı fiyata satılınca bir dilim ekmek yediğimi sanarak aslında yarım dilim yemişim. Gizli zamlar neticesinde gizliden diyetle aynen ekmek gibi dıştan görünmeyen, tartıda ortaya çıkan altı kilo kayıp ile hususi perhiz yapmış olmuştum. Küçük ekmekten öncesi tartıldığım, aynı eczanede gizlice tartılınca yine bize küçük şeylerden mutluluklar farkı ortaya çıktı...

• Sanal Tepik... İyi ki icat oldu da, akrabalarımızın isminin doğrusunu feyzbuuk sayesinde "fesbukta kim

oluyormuş canım?" diyen istisnai akrabalar haricinde, hepcek öğrendik... 40 yıllık yengemin adını yanlış söylüyormuşuz meğer.

• Ekran Tepik... İzlediğim bir yabancı filmde, yangından çocukları kurtardıktan sonra

"çocuk istiyorum" dedi itfaiyeci kadın. Yani "çocuklarım olsun, yangında kalsın kurtarayım?" dercesine... Artık nasıl bir mesleki deformasyon ile yangında ilk kurtarılabacaklar tetikleme isteği ise...

BAYAN YANI

2018-11
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışlıları
Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özgülü

Renklendirme
Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Fırzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu
No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

